

XX Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 22,34-40): Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że zamknęły usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczyony w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę:

«Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest najważniejsze?» On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całym swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest najważniejsze i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».

«Będziesz miłował Pana Boga swego... Będziesz miłował swego bliźniego»

Rev. D. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, uczyony w Prawie pyta Jezusa: «Które przykazanie w Prawie jest najważniejsze?» (Mt 22,36), które jest tym pierwszym, najważniejszym. W odpowiedzi jednak pojawia się też i drugie przykazanie, które jest do pierwszego «podobne» (Mt 22,39). Dwa nierozłączne pierścienie zespolone w jedno. Nierozłączne, ale w kolejności: pierwszy i drugi, jeden złoty drugi srebrny. Pan kieruje nas ku głębi chrześcijaństwa, ponieważ «na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy» (Mt 22,40)

Tutaj można by przytoczyć klasyczny komentarz na temat dwóch belek Krzyża Pańskiego: pal wbity w ziemię wskazuje pion, jest skierowany w stronę nieba i Boga. Ramiona przedstawiają to co poziome, nasze relacje z innymi. Również i na tym obrazie jest to, co pierwsze i to, co drugie. Człłł pozioma nie mogłaby się wzniesć ponad ziemię gdyby nie pionowy pal, który ją podtrzymuje. Dlatego też im bardziej chcemy służyć innym – człłł pozioma – tym nasza miłłość do Boga będzie większa. Jeśli nie, pojawia się zniechęcenie, niestałość i oczekiwanie na jakieś wynagrodzenie. Święty Jan od Krzyża mówi: «Ponieważ dusza im więcej kocha, tym doskonalsza jest w tym, co kocha. Tutaj więc dusza, będąc już doskonałą, jest całkiem miłosciwą, jeśli tak można powiedzieć, i wszystkie jej uczynki są miłosciwymi».

Istotnie, dzięki świętym, których znamy, możemy dostrzec, jak miłość do Boga, który na różne sposoby okazuje, wspiera ich w pomaganiu bliźnim. Prośmy dzisiaj Najświętszą Maryję Pannę, by nas wypełniła pragnieniem zaskoczenia naszego Pana słowami i działaniem pełnym miłości. W ten sposób nasze serce będzie pełne zapętu do tego, by naszymi gestami umili życie osób z naszego otoczenia i to nie tylko od święta, bo to każdy potrafi. Zaskakiwać – praktyczny sposób na myślenie mniej o nas samych, a więcej o drugim człowieku.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Pytasz mnie, z jakiego powodu i jaką metodą lub miarą należy kochać Boga. A ja odpowiadam: powodem kochania Boga jest sam Bóg, a metoda i miara jest miłością bez metody i bez miary»
(święty Bernard)
- «Niczego nie należy przedkładać nad sobą Bogu. Takie “poddanie się” Bogu nie jest dla stworzenia destrukcyjne. Przeciwnie, stworzenie ma taką naturę, która zaprasza do adoracji. Rytm naszego życia ma właściwe tempo, jeżeli jest pobudzane jej siłą» (Benedykt XVI)
- «(...) Adoracja Jedyne Boga wyzwala człowieka z zamknięcia się w sobie, z niewoli grzechu i bałwochwalstwa świata.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2097)